

ת"ד 3240/04/14 - מדינת ישראל נגד שרון גלזמן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

23 פברואר 2015

ת"ד 14-04-3240 מדינת ישראל נ' גלזמן

בפני כב' השופט רועי פרי

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות תעבורה תל אביב

עו"ג עו"ד רועי ברاؤן

נגד

הנאשם: שרון גלזמן

באמצעות ב"כ עו"ד שי גלעד

הכרעת דין

1. הנאשם עומד לדין בגין עבירות של אי מתן אפשרות להולכת רגל לחצות מעבר חצייה בבטחה, נהיגה בקלות ראש שגרמה חבלה לאדם ונסיעה לאחר בחוסר זהירות - בニיגוד לתקנות 67(א) ו- 45(1) לתקנות התעבורה וסעיפים 62(2) ביחד עם 38(2) לפקודת התעבורה.

2. למקרא כתוב האישום, עולה כי הנאשם נוהג רכב פרטי ביום 13.10.24, בשעה 09:45 בבוקר, ברחוב אסתיר המלכה בתל אביב, כביש עירוני, ממערב למזרחה, חלף בצומת עם רחוב רינס ועצר את רכבו. ברחוב רינס מסומן לרוחב הכביש מעבר חצייה, רוחב הכביש במעבר כ- 7 מטרים.

אותה שעה חצתה הגב' יפה גאון, ילידת 1942, במעבר החצייה מאחוריו כיוון נסיעת הנאשם.

טען כי הנאשם נהג בקלות ראש, בכך שהסייע רכבו לאחר, בלי לנוקוט באמצעות זהירות למניעת פגיעה או סיכון, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא אפשר להולכת הרجل לחצות מעבר בבטחה, המשיך בנסיעתו ופגע בה, לאחר שהסייעקה לחצות מחצייה מרוחב הכביש.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת الرجل.

3. בקצירת האומר, טענת ההגנה כי הנאשם אכן נהג במקום ובזמן, הסיע רכבו לאחר תוך רחוב רינס, על מנת להchnerות רכבו בחניה שבמקום, השיכת למקום עבודתו. ע策ר מעבר החציה והולכת الرجل היא זו שנתקלה ברכבו. אליבא דהגן, הולכת الرجلacha בידיה קפה וקרואסון והביטה ימינה, בעת הליכתה מעבר, במקום להסתכל ישר, על כן נתקלה ברכבו של הנאשם, שעמד במקום, ומכאן אין לייחס לו אחריות לקרות התאונה.

פרשת התביעה

4. הולכת الرجل, הגב' יפה גאון, העידה כי ביקשה לחצות את מעבר החציה שבמקום, "הסתכלתי לצד ימין, ע策ר לי טנדר עם בחור נחמד ונופפת לי עם היד (העדות מדגימה) כתודה רבה, הורדתי רגלי מהמדרכה למעבר החציה וכשהייתי פוחת או יותר בקן השני או השלישי וכשהפניהם שלי עדין מופנות לכיוון הנסעה, ימין, ממערב למזרח, ובאותו רגע פגעה בי מכונית. מצאתית את עצמי על הרצפה. מעוצמת המכאה עפו לי כתרים מהחלק העליון של הפה, וכך רגלי ימין הייתה לגמרי מעוכה וכשעמדתי כשהצלחת להתיישר, ראייתי שפוגעה בי מכונית. לא הבנתי מאיפה מגעה המכאה הזאת. כשהגב של המכונית פוגעת בי. הוא נסע ברורס ובגב המכונית פגעה ברגלי ימין. החלק האחורי של המכונית פגע בי" - ע' 4.

העדות צינה כי סירבה להתפנות עת הגיע אמבולנס למקום, שכן רצתה להגיע לרופא השניים ולאחר مكان פנתה למשטרה ולביה"ח איכילוב. (ראו בין היתר ת/1, ת/3).

5. בחקירה הנגדית צינה העודה כי הרכב שע策ר לה היה רכב סטישן גדול בצבע לבן, שהגיע מימינה.acha בידה כוס קפה וביד השנייה קרואסון, הייתה בדרך להרצאה וחיכו לה 50 אנשים. נופפה לרכב עם היד בהacha את כוס הקפה.

ציינה כי Übertrat את המעבר זהה 10 פעמים ביום ומסתכלת בדרך כלל ימינה, כי ממש מגעה התנועה.

הسنגור הטיח בעודה שלא הסתכלה ישר, אלא רק ימינה והעדוה השיבה: "ווזדי שהסתכלתי ישר. אתה מסתכל ימינה אז מסתכל ישר. אבל אנחנו מדברים על מומנטום כשאני מסתכלת ימינה ופוגע בי משהו בו זמני. (העדות מדגימה כשהיא מביטה לيمין ורגלה הימנית קדימה ומתקבלת מכאה מצד שמאל)" - ע' 7, ש' 3-1.

העדוה עמדה על כך שראתה את רכבו של הנאשם נושא אחורנית, "אני לא משערת. אני ראייתי אותו נושא אחורנית. כי כשאני קיבלתי את המכאה הוא עוד המשיך לנסוע לכיוון الرجل שלו. הוא גם אמר 'לא ראייתי אותו'" - ע' 7, ש' 7-8.

הסנגור הטיח בעודה כי כל התיאור זהה אינו מופיע בהודעתה במשטרה (ג/1) ובמסמך שכתבה למשטרה (ג/2), והעדת השיבה כי נתנה עדות קצרה והשouter לא שאל אותה שאלות אלה, "היתם חבולה וכואבת ומבוהלת וננתתי תיאור די פשוט של מה שקרה. אין שם הרבה עניינים" - ע' 7, ש' 12-13.

העדת ציינה כי הפניה פניה לכיוון "הסכמה הגדולה", בדבריה, רכב שmag'ן מימי'ן והסכנות לא אמורים להגיע משמאל ולא יכולת לראות את הרכב. אנשים צעקו לנוגג לעצור.

העדת ציינה כי שנמצאים במצב רגשי טראומטי של מכחה לא חשובים חשיבה הגיונית וכל מה שהייתה עוסקה זה ב- 120 אלף השקלים, שהשקיעה בכתירים של שנייה ועל כן הילכה לאסוף אותם. העדה ציינה כי חלקו האחורי של הרכב פגע בפניה והכנף השמאלית פגעה לה בכף הרגל.

העדת שרטטה לביקשת הסנגור את מקום האירוע, כיוון הליכתה, הטנדר וכיוון נסיעת רכבו של הנאשם לאחור (ג/3) לרבות הרכב והחלק ממנו נפגעה (ג/4).

6. **הтиיעוד הרפואי (ת/1)** אודוט הולכת הרגל, הוגש בהסכם.

הולכת הרגל סרבה לטיפול ופינו מצד מד"א (16:14) התקבלה ביוםון ביה"ח איכילוב, אוביונה כסובלות מכבים בפרק הירך מיימי'. עפ"י סיכון "יעוז מרפאת פה ולסת", ביום האירוע, לדבריה נפגעה ע"י רכב כהולכת רgel. לדבריה 4 כתירים קדמיים נפלו ושלושה מהם הודבקו ע"רופא השניים. אוביונה נפיחות והמטומה באזרע רירית שפה עליונה.

"שנתיים 21,22 נידות דרגה 1. שנ 22 נידות דרגה 1. השן מושחת ללא כתר. נפיחות ודם סולקולי קל". שנ 22 גורמת לכאב בסגירה והומלץ לשיפפה. "המטופלת לא מעוניינת ותבצע את הטיפול אצל רופא השניים המטפל".

7. הבוחן, רס"ב ניסים חורי, ביקר במקום ביום 1.2.14, לקח את התרשימים (ת/5) ממAGER התרשימים שביחסה והשוואה הנתונים בין השטח לתרשימים. רוחב הכביש 7 מטרים, כאשר המרחק בין מעבר הח齐יה לבין הצומת הינו 2.10 מטרים. הבוחן הסביר כי מדובר בתיק מדור (תיק הצמדה) ועל כן הסתמן על הודיעות המעורבים. את כיוון ח齊ית הולכת הרגל בתרשימים לקח מתוך הגרסאות.

הסנגור ביקש מהבוחן לציין איזה מרחק עברה הולכת רגל, כבת 70, המחזקת דברים בדיה, במעבר הח齐יה, אם צעדה צעד וחצי. הבוחן ציין שישנם נתונים שונים שמשמעותם, כגון גובה ומשקל, אולם הממוצע הוא מטר עד מטר וחצי בשניה.

פרשת ההגנה

8. בהודעתו המשטרתית (ת/2) מסר הנאשם כי נסע ברכבו על גבי רחוב אסתר המלכה ממערב למזרח, במהירות 30 קמ"ש לעיר. כאשר הגיע לצומת עם רחוב רינס, עצר, לאור תמרור עצור, חזה את

הצומת, תוך שנמצא לימין, עצר בשולי הכביש על אסטר המלכה והחל לנסוע אחוריית, "ברורות לכיוון רחוב רינס, כדי להתיישר ולהחנות במקביל למדרכה ואז ראייתי הולכת רגל שהגיעה מצד שמאל, הולכת הרגל חצתה על מעבר החציה, אני עצרתי ואז ראייתי אותה נתקלה עם הגוף שלו מצד שמאל של הרכב שלי ונופלת על הכביש. מיד יצאתי לעזור לה הרמתי אותה, זהה. מ"א הגיעו למקום, והיא סרבה להתפנות...".

ש' 12-9.

הנאשם ציין כי יש לו עד מקום העבודה, מבטח שנמצא בסמוך למקום התאונה.

הנאשם אישר שהולכת הרגל חצתה במעבר החציה והמעבר נראה הייטב לעין.

טען כי הולכת הרגל חצתה במהירות, הייתה לה שקייה בידה ואחזקה בכוס קפה.

הבחן בהולכת הרגל, לראשונה, כנסע אחוריית, ראה אותה "לפתע משמאלי חוצה במעבר החציה במרקם של מטר ממי לעיר ומיד עצרתי, והוא נתקלה הצד שמאל של הרכב שלי ונפלה" - ש' 27-26.

טען שנסע אחוריית הביט במראות הרכב וסובב ראשו לאחור - ש' 33.

כשנשאל אם יש לו מה להוסיף, מшиб הנאשם: "אני חשב שהולכת הרגל פשוט היה לה שדה ראייה מוגבל בגל רכב מסחרי שנחנה על מעבר החציה, והכביש של רינס הוא חד טרי והוא נראה הסתכלת ימינה, ולא ראתה את הרכב שלי ונכנסה ברכב שלי" -

ש' 35-36.

9. הנאשם העיד להגנתו תוך שהסביר דרך נסייתו על גבי תרשימים הבוחן (ת/5).

נסע ברחוב אסטר המלכה והתקדם לכיוון רחוב רינס באטיות 30 או 40 קמ"ש, לפני הצומת עצר בקוו העצירה, לאחר מכן חזה את הצומת ועצר לאחריה לצד ימין (סימן באיקס כחול) והחל לנסוע אחוריית לכיוון חניית משרד הקלייטה שם עבד, החל לנסוע תוך שהוא מסתובב לאחור ונוסע לאט ובזריזות.טען כי הכביש ומעבר החציה היו פנויים, "היהתי קרוב לצד שמאל של המדרסה תוך שאני אמר לתרמן לחנייה. כשהאני נמצא בסדר גודל של מטר או מטר וחצי לפניו מעבר החציה אני מבחין בהולכת הרגל ומיד עצרתי. הדבר הבא שאני זוכר שאנו רואה את הגברת ומאתורי בנתיב היה רכב מסחרי גדול, ברחוב רינס, שחסם צדי נתיב עדיין הייתה לי אפשרות להגיע לחנייה כי הוא לא חסם את החנייה שלי. כשראייתי את הולכת הרגל מיד עצרתי. הגברת הסתכלה לצד ימין והחזיקה שקייה תלויות, ביד קרוואסון ובשנייה כוס קפה. הדבר הבא שאני ראה שהיא נתקלה באותו הצד שמאל של הרכב זהה" - ע' 14.

הנאשם ציין כי מדובר במקום שיש בו הרבה אנשים ותנועה, תחנות אוטובוס.טען כי הולכת הרגל נתקלה בו בקורס שבין הדלת השמאלית אחוריית לדלת הנהג.

טען שהביטה לצד ימין.

עמוד 4

טען כי הולכת הרגל הגעה מצד שמאל, מהכוון ההפוך המופיע בת/5.

צין שהתקoon להכנס לחניה מספר 7 שקיימת אחריו המדרכה ברחוב רייןס הסגורה בשרשראת ברזל והשיכת למשרד הקלייטה, שם עבד.

הנאשם ציר את החניות על גבי התרשימים (ת/5), אופן נסיעתו לאחר, מקום עצירתו בתוך מעבר הח齐יה ומקום עמידתו של הרכב המשחררי (עיגול כחול).

הנאשם אישר שברחוב רייןס יש תמרור אין כניסה, צין כי בפניו שתי אפשרויות להכנס לחניה, האחת מרחוב רייןס עצמו או מכיוון רחוב אסתר המלכה - ע' 15, ש' 30-27.

בחקירה הנגדית אישר הנאשם כי ראה את הולכת הרגל חוצה את הכביש וטען כי נכנסה בו כשהיא הייתה על מעבר הח齐יה (ע' 16, ש' 12).

הנאשם הסכים עם התובע שנסיעה בגין כניסה היא אסורה.

כשנשאל הנאשם, בהינתן שעבוד במקום זמן רב (משנת 2003), והוא מודע לכך שבמקום מעבר הח齐יה - מדובר בסיע רכבו לאחרר ובאין כניסה, השיב הנאשם: "החניה מרוחקת מטר עד שניים מהתמרור והנסעה לאחרר חלק מתמגרן המתבקש על מנת להכנס לחניה" - ע' 18, ש' 4-5.

הנאשם העיר שאמ הינה מבצע את הסיבוב והיה נכנס דרך רחוב רייןס הדבר היה לוקח לו 2-4 דקות. עדין, לטענותו, כדי להכנס לחניה היה צריך לנטווע ברוורס, שכן נסעה קדימה עלולה לפגוע בשלדת הרכב ובפגוש.

התובע שאל את הנאשם האם פנה למעבידו בעניין, שכן "כל שבוע אתה צריך לעבור עבירה או לדפק את הרכב", והנאשם השיב כי היה צריך לפנות לעירייה למחוקת תשתיות ולא למקום העבודה - ע' 18, ש' 13-14.

הנאשם עמד על כך שהולכת הרגל נכנסה בו עת שעמד על מעבר הח齐יה.

דין והכרעה

10. לאחר ששמעתי מלוא הראיות בתיק זה, האזנתי ברוב קשב לעדותה של הולכת הרגל ולעדות הנאשם, כמו כן לדברי הבוחן, עינתי שוב במוצגים וקרואתי דפי פרוטוקול - נחה דעתך כי התביעה השכילה להוכיח את העבירות המוחסנות לנאשם, במידת הנטול המוטל על כתפיה.

11. הולכת הרגל, הגב' גאון, הותירה בי רושם חיובי, אני מקבל את גרסתה במלואה ומעניק לה משקל מלא.

עסקינו באישה בשנות השבעים לחייה, אשר העידה بصورة מפורטת ורוהוטה, התרשםתי מעדת

איןTELגנטית. זכר אני הייטב את עדותה בפני וمشקפה בעלי המספרת הצבונית, כיצד הדגימה הדברים בידיה, צירה מקום האירוע והרכב הפוגע (נ/3, נ/4) ולא מצאתי מקום לפיקפק בගרסתה.

.12 אין מחלוקת, בין הצדדים, כי רחוב ריינס הינו רחוב חד סטרי, וממקום נסיעת הנאשם אליו - הוא אסור בכניסה, בהתאם לתרmor 402 המוצב בפתחו של הרחוב (ראו ת/5).

ה גם שה הנאשם לא הושם באפשרות לתמרור זה, עובדה זו הוכחה בפני, ויש בדברים כדי להשליך על **דרך ניגומו של הנאשם בעת התאונת**.

אין מחלוקת כי הבוחן שגה עת סימן כיוון חציית הולכת الرجل מזרח למערב, בו בזמן שחצתה ממערב למזרח - נתון מוסכם, הן על הנסיבות והן על ההגנה וכעולה מגרסת הולכת الرجل וכן מ-/3.

עסקינו בתיק ה策מה, ואין בנתון זה כדי לשנות דבר מסמכת הראיות, שכן כיוון חציית הולכת الرجل מוסכם על הצדדים. הנאשם עצמו תיאר את הדברים על פני תרשימים הבוחן וסימן נקודות ציון שונות (ת/5).

.13 לאור העדפת גרסת הולכת الرجل, שהותירה בי רושם חיובי, אני קובלע, כדלקמן:

הולכת الرجل ביקשה לחצות במעבר הח齐יה ברחוב ריינס, מקום המוכר לה, בשים לב שנייה חוצה במקום מסוים פעמיים ביום, ממערב למזרח. טנדר/רכב מסחרי, שהגיע מרחוב ריינס עוצר ואפשר לה עבר במעבר הח齐יה.

הולכת الرجل החלה לחצות, כאשר את מירב תשומת הלב מיקדה במבטה ימינה - כלפי פנים רחוב ריינס, לאור היוטו חד סטרי.

הולכת الرجل אחזה ביד אחת בכוס קפה ובשנייה בקרואסון וכך חצתה את הכביש במעבר הח齐יה.

כשהגיעה לפס השני או השלישי, כמטר וחצי בתוך המעבר, פגע בה הנאשם באמצעות רכבו, עת נסע לאחרו. לתוכו רחוב ריינס, נגד כיוון התנועה ובנגדו לתרmor 402.

ה הנאשם פגע בהולכת الرجل, בנסיבות איטית, באמצעות החלק האחורי של רכבו, ותוך התמרון גם עם דופן שמאל של הרכב כמוין ב/4.

אני דוחה את גרסת הנאשם כי עמד על מעבר הח齐יה עם רכבו והולכת الرجل נתקלה בו.

אני מקבל את גרסת הולכת الرجل שראתה אותו נסע לאחרו, **זאת לאחר** שקיבלה את המכחה מרכבו, וזה המשיך ונסע לכיוון רגלה - ע' 7, ש' 8-7.

"**החלק האחורי פגע לי בפנים והכנף השמאלית פגעה לי בכך الرجل**" - ע' 9, ש' 7.

הנאשם נהג כברת דרך, מהמקום בו סימן באיקס כחול על פני התרשים ת/5, עד לכיוון תחילתו של מעבר החציה- בשים לב שרוחב הכביש במקום כ- 7 מטרים, מדובר בנסיעה לאחרור מסוכנת ומיותרת.

הנאשם **בתוך הצומת** הוסיף ותמן את רכבו, תוך שהתיישר והמשיך בנסיעה לאחרור, נכנס לתוך מעבר החציה, ופגע בהולכת הרגל כאמור **כשהיא חוצה** על גבי מעבר החציה, שכוכונתו הייתה להמשיך ולנסוע לאחרור, לעלות על המדרכה שברחוב רינס ולהכנס לחניה המסומנת מס' 7 - ראו ת/5.

.14

גרסת הנאשם מתפתחת.

מצאי סתיות בגרסת הנאשם, בין מה שמסר מעל לשבועיים לאחר קרות התאונה במשטרה (ת/2) לבין הדברים שהעיד בפני.

הנאשם מציר את הרכב המשחררי במרקח מעבר החציה (ראו עיגול כחול על פני ת/5) ואילו בהודעתו (ת/2) ציין כי הרכב המשחררי חנה על מעבר החציה - ש' 36-35.

הנאשם העיד כי עצר את רכבו עת ראה את הולכת הרגל מתקרבת לשפט המדרכה - ע' 15, ש' 23, עובדה שלא בא זקרה בהודעתו ת/2, שם מצין כי הולכת הרגל חצתה על מעבר החציה - ש' 10.

הנאשם צין בהודעתו כי הולכת הרגל פגעה בו מצד שמאל של רכבו, בעודו בבית המשפט ידע לפרט כי היה זה בקורס בין הדלת האחוריית שמאלית לדלת הנג.

המאבטח שהזכיר הנאשם בהודעתו - לא הובא לעדות - והדבר אומר דרשו.

הנאשם הוסיף וצין כי ציפה מהולכת הרגל שתעצור או תעקוף את הרכב מאחור - למדך עד כמה היה הנאשם בתוך מעבר החציה, עד כי הולכת הרגל הייתה אמורה לעוקפו מאחור.

הנאשם ציר את החניות בת/5 כニיצבות למדרכה ברינס, ואילו בהודעתו (ת/2) מספר כי ביקש להchnerות במקביל למדרכה (ש' 9).

.15. הדבר בתאונה מיותרת. הנאשם במקום להאריך דרכו בעוד 2-4 דקות, לדבריו, ולהכנס כחוק ברחוב רינס עם כיוון התנועה, בחר לנסוע, כברת דרך, כר אני קובלע עפ"י הנראה בת/5, לחזור לצומת, לעצור לתמן ובתוך כר להתיישר ושוב לנסוע לאחרור רחוב חד טטרי, בנגדו לכיוון התנועה, בגין כניסה, לעלות על מעבר חציה, שכוכונתו לעלות בהמשך על המדרכה עד להגעתו לחניה המיוחלת. והכל בשים לב, שהמקום מוכר לנאים, הלה עובד במקום כעשור ומצוין שיש בו אנשים, תנועה ותחנות אוטובוס.

.16. לא נעלמו מעני הפניות הסנגור המלווה בסיכוןו לנ/1 ולנ/2, הودעת הולכת הרגל ומכתבה למשטרה, אולם איינו מצוי בדברים סתיות מוחותיות המקומות בסיס לפיקפק בגרסתה.

עם זאת, מקבל אני את הטענה, באופן חלקו, שיש לפתחה של הולכת الرجل, אשם מה, שכן להתרשומי כיונה מבטה לيمין עת חצתה במעבר הח齐יה.

אכן, ממש עלולה הייתה להגיע הסכנה, בהינתן שרחוב רינס הינו רחוב חד טרוי, יחד עם זאת, חובותיו של הולך רجل במעבר הח齐יה המנויות בתקנות 111-110 לתקנות התעבורה, וכפועל יוצא מכך היה לעלה לכוכן מבטה גם לשמאלו הדרך ולכל הכוונים.

אין בדברים ממש לנתק את הקשר היסיבתי העובדתי - משפטו, המתקיים בענייננו בין אופן נהיגת הנאשם ואחריותו לקרות התאונה ולחבלות שנגרמו להולכת الرجل (ת/1).

אני מוצא בחבלות בשנייה ובירך ימין כמתואר בת/1, כתומכות ומחזקות את גרסתה של הולכת الرجل.

17. נסעה לאחר הינה נסעה מסוכנת, נהג המשיע רכבו לאחרור חב בחובות זהירות מוגברת, שכן יש בעיטה של נסעה זו סיכונים רבים לרבות הגבלה בשדה הרניה, והדבר ברור כמשמעותו, על פני נסעה קדימה, ששדה הרניה פתוח.

תקנה 45(1) לתקנות התעבורה קובעת כי נהג לא יסיע רכבו לאחרור אלא אם יש בכך צורך, ובמידת הצורך ולאחר שנקט באמצעות הדרושים, בנסיבות הקיימות כדי למנוע סיכון או פגיעה. בעניינו לא היה כל צורך לנסוע לאחרור לתוך רחוב חד טרוי ובאי כניסה.

התאונה שלפני הינה תאונה מדברת. הנאשם לא היה אמור להימצא לצד זה של רחוב רינס - רחוב חד טרוי בנגדו לכיוון התנועה, הדבר מנוגד (בהיקש) אף לכל הדרכ - שכלי רכב אמורים לנסוע בנתיבם וכחוק - לפי כיוון הנסעה המותר.

ה הנאשם יצר סיכון, ו מבחינת קשר סיבתי עובדתי-משפט, עליו היה להסירו, ומשפצע בהולכת الرجل, על גבי מעבר הח齐יה, שם זכות הקדימה מסורה לה, חב הוא בתור מי שאחראי לתאונה ולחבלתה שנגרמה.

סוף דבר

18. מכלל הטעמים לעיל, מצאתי להרשיע את הנאשם במiosis לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' אדר תשע"ה, 23 פברואר 2015, במעמד הצדדים.